

A mérges gomba

Írta Ernst Heimer
Illusztrálta Fips

Ernst Heimer

A mérges gomba

Nürnberg

Stürmer Verlag, 1938

A mérges gomba

Ahogy gyakran nehéz megkülönböztetni a mérges gombát az ehető gombától, úgy a zsidót is sokszor nagyon nehéz felismerni, mint csalót és bűnözőt...

Egy anya és kislánya gombát gyűjtenek egy német erdőben. A fiú néhány mérgezőt talál. Az anya elmagyarázza, hogy vannak jó gombák és mérgezők is, és ahogy hazamennek, azt mondja:

– Nézd, Franz, az emberi lények ezen a világon olyanok, mint a gombák az erdőben. Vannak jó gombák és vannak jó emberek. Vannak mérgező, rossz gombák és vannak rossz emberek. És óvakodnunk kell a rossz emberektől, ahogyan a mérgező gombáktól is. Érted ezt?

– Igen, anyám. – válaszolja Franz. Megértem, hogy a rossz emberekkel való kapcsolat során gondok adódhatnak, akár csak akkor, amikor az ember mérgező gombát eszik. Az ember meg is halhat!

– És azt is tudod, kik ezek a rossz emberek, az emberiség mérgező gombái? – folytatta az anya.

Franz büszkén csap a mellkasára:

– Persze, hogy tudom, anyám! Ők a zsidók! A tanárunk gyakran mesélt róluk.

Az anya dicséri fiát az intelligenciájáért, és tovább magyarázza a különféle „mérgező” zsidókat: a zsidó házaló, a zsidó marhakereskedő, a kóser hentes, a zsidó orvos, a megkeresztelt zsidó, stb.

– Bárhogy álcázzák magukat, vagy bármennyire is igyekeznek barátságosak lenni, ezerszer megerősítve velünk jó szándékukat, nem szabad hinni nekik. Zsidók Ők és zsidók maradnak. A mi népünk számára mérgező.

– Mint a mérgező gomba! – mondja Franz.

– Igen, gyermekem! Ahogy egyetlen mérgező gomba is megölhet egy egész családot, úgy egy magányos zsidó is elpusztíthat egy egész falut, egy egész várost, sőt egy egész népet is.

Franz megértette.

– Mondd, anyám, vajon minden nem zsidó tudja, hogy a zsidó olyan veszélyes, mint egy mérgező gomba?

Az anya megrázza a fejét.

– Sajnos nem, gyermekem. Nem zsidók milliói vannak, akik még nem ismerik a zsidókat. Tehát fel kell világosítanunk az embereket, és figyelmeztetnünk kell őket a zsidókról. Fiataljainkat is figyelmeztetni kell. Fiainknak és lányainknak meg kell tanulniuk felismerni a zsidót. Meg kell tanulniuk, hogy a zsidó a létező legveszélyesebb mérgező gomba. Ahogy mindenhol elszaporodnak a mérgező gombák, úgy a zsidó a világ

minden országában megtalálható. Ahogy a mérgező gombák gyakran a legrettenetesebb csapásokhoz vezetnek, úgy a zsidó a nyomorúság és a szorongás, a betegség és a halál okozója.

A német fiataloknak meg kell tanulniuk felismerni a zsidó mérges gombát. Meg kell tanulniuk, milyen veszélyt jelent a zsidó a német népre és az egész világra. Meg kell tanulniuk, hogy a zsidó probléma mindannyiunk sorsát érinti.

A következő mesék igazat mondanak a zsidó mérges gombáról. Megmutatják a zsidók sokféle alakját. Megmutatják a zsidó faj romlottságát és aljasságát. Megmutatják a zsidót, milyen is Ő valójában:

Az ördög emberi alakban.

Hogy lehet felismerni egy zsidót?

A zsidó orra meg van hajolva. Úgy néz ki, mint a hatos...

Ma élénkek a dolgok Birkmann úr 7. osztályos fiú osztályában. A tanár a zsidókról beszél. Birkmann úr zsidókat rajzolt a táblára. A fiúk le vannak nyugözve. Még a leglustább közülük, „Horkoló Emil” is

odafigyel, nem alszik, ahogy más tantárgyak alatt oly gyakran teszi. Birkmann úr jó tanár. Minden gyerek kedveli. A legboldogabbak, ha a zsidókról beszél. Birkmann úr ezt jól tudja. Az élettől tanult a zsidókról. Tudja, hogyan kell előadni úgy, hogy a nap kedvenc órája a „zsidó óra” legyen. Birkmann úr az órára néz.

– Dél van. – mondja. Össze kell foglalnunk az elmúlt órában tanultakat. Miről beszéltünk?

Minden gyerek felemeli a kezét. A tanár kihívja Karl Scholzot, egy kis legényt az első sorból.

– Beszéltünk arról, hogyan ismerjük fel a zsidókat.

– Jó. Mondj többet!

A kis Karl a mutatóért nyúl, a táblához lép, és a rajzokra mutat.

– A zsidót legkönnyebben az orráról lehet megkülönböztetni. A zsidó orra a pontján meg van görbülve. Úgy néz ki, mint a hatos szám. Mi "zsidó hatosnak" hívjuk. Sok kereszténynek is hajlott orra van. De az orruk felfelé hajlik, nem lefelé. Az ilyen orr horogorr vagy sasorr. Egyáltalán nem olyan, mint egy zsidó orr.

– Jó! – mondja a tanár. De nem az orr az egyetlen módja annak, hogy felismerjük egy zsidót...

A fiú folytatja. – A zsidót az ajkáról is fel lehet ismerni. Az ajka általában puffadt. Az alsó ajak gyakran kinyúlik. A szemek is másabbak. A szemhéjak többnyire vastagabbak és húsosabbak, mint a miénk. A zsidó tekintet óvatos és átható. A szeméből kivehető, hogy álnok ember.

A tanár hív egy másik fiút. Ő Fritz Müller, és az osztály legjobbja. Odamegy a táblához, és azt mondja:

– A zsidók általában kis és közepes méretűek. Rövid lábuk van. A karjuk is gyakran nagyon rövid. Sok zsidó íjlábú és lapos lábú. Gyakran alacsony, ferde homlokuk, hátrahajló homlokuk van. Sok bűnözőnek van ilyen távolodó homloka. A zsidók is bűnözők. A hajuk általában sötét és gyakran göndör, mint a négerké. A fülük nagyon nagy, és úgy néznek ki, mint egy kávéscsésze fogantyúi.

A tanár a diákok felé fordul.

– Figyelem, gyerekek. Miért mondja Fritz mindig azt, hogy „sok zsidónak masnis lába van”, vagy „gyakran elhúzódozó homlokuk van”, vagy „általában sötét a hajuk”?

Heinrich Schmidt, egy nagydarab, erős fiú beszél az utolsó sorban.

– Nem minden zsidó rendelkezik ezekkel a tulajdonságokkal. Vannak, akiknek nem zsidó orra, hanem igazi zsidó füle van. Vannak, akiknek nincs lapos lába, hanem valódi zsidó szeme. Néhány zsidót első pillantásra nem lehet felismerni. Vannak még szőke hajú zsidók is. Ha biztosak akarunk lenni abban, hogy felismerjük a zsidókat, alaposan meg kell néznünk. De ha valaki alaposan megnézi, mindig megállapíthatja, hogy zsidó.

– Nagyon jó. – mondja a tanár. – És most mesélj más módokról, amelyekkel meg lehet különböztetni a zsidókat a keresztényektől. Richard, gyere ki!

Richard Krause, egy mosolygós szőke legény odamegy a táblához. Azt mondja: – Egy zsidót a mozgásáról és viselkedéséről lehet felismerni. A zsidó ide-oda mozgatja a fejét. Járása csoszogó és bizonytalan. A zsidó megmozdítja a kezét, amikor beszél. „Hadar.” A hangja gyakran furcsa. Az orrán keresztül beszél. A zsidóknak gyakran kellemetlen édeskés szaga van. Ha jó az orrod, érzed a zsidók szagát.

A tanár elégedett.

– Így van ez gyerekek. Odafigyeltél! Ha az iskolán kívül figyelsz, és nyitva tartod a szemed, nem fognak becsapni a zsidók.

A tanár odamegy a szónoki emelvényhez, és megfordítja a táblát. A másik oldalára egy vers van írva. A gyerekek felolvasták:

Egy zsidó arcáról
a gonosz ördög szól hozzánk,
az ördög, akit minden országban,
gonosz csapásnak ismernek.

Ha megszabadulunk a zsidótól,
újra vidámak és boldogok leszünk,
ezentúl az ifjúság harcoljon velünk,
hogy megszabaduljunk a zsidó ördögtől.

Hogy jöttek hozzánk a zsidók?

Nézd csak ezeket az alakokat! Ezek a tetves szakállak! Ezek a piszkos, elálló fülek...

A következő történet színhelye egy német kisváros. Az iskolás gyerekek megállnak az utcán, hogy megfigyeljenek és kommentáljanak három „keleti zsidót”.

– Nézd azokat a lényeket! – kiáltja Fritz.

Azok a baljós zsidó orrok! Azok a tetves szakállak! Azok a piszkos, kiálló fülek! Azok a hajlított lábak! Azok a lapos lábak! Azok a foltos, zsíros ruhák! Nézd, hogy mozgatják a kezüket! Hogy alkudoznak! És ezek emberek!

– És miféle emberek? – válaszolja Karl. – Ők a legrosszabb féle bűnözők.

Leírja árucsempészetüket, és hogy, mikor van elég pénzük.

Megszabadulnak koszos ruháiktól, levágják a szakállukat, tetvetlenítik magukat, felveszik a legfrissebb ruhákat, és úgy járnak, mintha nem lennének zsidók. Németországban németül beszélnek, és úgy viselkednek, mintha németek lennének. Franciaországban franciául beszélnek és franciákként viselkednek. Olaszországban olaszok akarnak lenni; Hollandiában hollandok; Amerikában amerikaiak; stb. Tehát az egész világon folytatják.

Fritz ezen nevet, és azt mondja, hogy a zsidók mindig felismerhetők. Karl bólint:

– Természetesen felismered őket, ha használod a szemed. De sajnos még mindig sokan bedőlnek a zsidó csalásnak.

Fritz válaszol:

– Én nem! Ismerem a zsidókat! Én tudok róluk egy verset is:

Egyszer jöttek Keletről,
piszkosan, tetvesen, egy cent nélkül;
De néhány év alatt
jómódúak lettek.

Ma nagyon jól öltöznek;
Nem akarnak többé zsidók lenni,
tehát tartsd nyitva a szemed, és jegyezd meg:
aki egyszer zsidó, mindig zsidó!

Mi a Talmud?

A Talmudban ez van írva: "Csak a zsidó ember. A nem zsidó népeket nem embereknek, hanem állatoknak hívják. Mivel mi, zsidók állatnak tekintjük a nem zsidókat, csak gójoknak hívjuk őket."

Solly tizenhárom éves. A langenbachi Blumenstock állattartó zsidó fia. Ott nincs zsidó iskola. Sollynak ezért német iskolába kell járnia. Az iskolatársai nem szeretik. Solly nyers és pimasz. Mindig vannak veszekedések. És mindig Solly felelős értük.

Ma Sollynak nem kell iskolába mennie. Meg kell látogatnia egy rabbit a városban. A rabbi zsidó prédikátor. És ez a zsidó prédikátor azt akarja látni, hogy Solly szorgalmasan tanulmányozta-e a zsidó vallás tanításait. Solly a zsinagógába ment. A zsinagóga a zsidók temploma. A rabbi vár rá. Öreg zsidó, hosszú szakállal és igazi ördögarcú. Solly meghajol. A rabbi egy olvasóasztalhoz vezet, ahol egy nagy, vastag könyv van. Ez a Talmud. A Talmud a zsidók titkos törvénykönyve.

A rabbi megkezdi a vizsgálatot.

– Solly, van egy nem zsidó tanárod az iskolában. És minden nap hallod, mit mondanak a nem zsidók, mit hisznek, és milyen törvények szerint élnek. . .

Solly félbeszakítja a rabbit.

– Igen, rabbi, ezt minden nap hallom. De ez engem nem érint. Zsidó vagyok. Olyan törvényeket kell követnem, amelyek teljesen eltérnek a nem zsidókéétól. Törvényeink le vannak írva a Talmudban.

A rabbi bólint.

– Jó! És most szeretném hallani, mit tudsz róluk. Mondj néhány mondást vagy közmondást, amit a nem zsidó iskolában hallottál!

Solly elgondolkodik. Aztán azt mondja:

– A nem zsidók közmondása: A munka nem szégyen.

– Mit értenek ezen a nem zsidók?

– Azt akarják mondani, hogy nem szégyen, ha dolgozni kell.

– Mi, zsidók elhisszük ezt?

– Nem, ezt nem hisszük el! Törvénykönyvünkben, a Talmudban ez van írva:

A munka ártalmas, és nem szabad elvégezni.

Ezért mi zsidók nem dolgozunk, hanem többnyire kereskedelemmel foglalkozunk. A nem zsidók munkára vannak teremtve. A Talmudban is ez áll:

A rabbi azt tanítja: A földművelésnél nincs alacsonyabb foglalkozás. Egy zsidónak nem szabad sem szántania, sem gabonát vetnie. A kereskedelem sokkal elviselhetőbb, mint a talajművelés.

A rabbi nevet.

– Nagyon jól tanultál. De ismerek egy másik Talmud-részletet, amit meg kell tanulnod.

Kinyitja a Talmudot. Sollynak el kell olvasnia:

A nem zsidók a zsidók szolgálatára vannak teremtvé. Szántani, vetni, gyomlálni, ásni, aratni, kötegelni, puhítani és Őrölni kell. A zsidók arra vannak teremtvé, hogy mindent készen találjanak.

A rabbi folytatja a vizsgálatot.

– Mondj még néhány alapelvet vagy közmondást a nem zsidóktól!

Solly válaszol:

– A nem zsidók azt mondják: Légy mindig hűséges és Őszinte. A becsület a legbiztosabb védelem.

– Mit értenek ezen a nem zsidók?

– Ezek azt jelentik, hogy az embernek mindig Őszintének kell lennie az életben. Nem szabad hazudni és csalni. Ezt mondják a nem zsidók.

– És mit csinálunk mi, zsidók?

– Hazudhatunk és átverhetjük a nem zsidókat. A Talmudban ez áll:

A zsidóknak megengedett a nem zsidók megcsalása. Minden hazugság jó.

És még le van írva:

Zsidónak tilos megcsalnia a testvérét. Egy nem zsidó megcsalása megengedett.

Amikor pénzt adunk kölcsön a nem zsidóknak, uzsorakamatot kell követelnünk. Mert a Talmudban ez van írva:

A rablásról azt tanítják: A nem zsidók nem rabolhatják ki egymást. A nem zsidó nem rabolhatja ki a zsidókat. De a zsidók bármikor kirabolhatják a nem zsidókat.

A továbbiakban így szól:

Ha egy zsidó ellopott valamit egy nem zsidótól, és a nem zsidó felfedezi és visszaköveteli, a zsidónak egyszerűen le kell tagadnia az egészet. A zsidó udvar a zsidó mellett fog állni.

Nekünk, zsidóknak az is megengedett, hogy tolvajtól lopott holmit vásároljunk, ha az nem zsidóktól származik. Mi, zsidók lehetünk kerítők is anélkül, hogy vétkeznénk Istenünk előtt. Nekünk, zsidóknak

megengedett a csempészet és az adócsalás is. A Talmudban le van írva, hogy a nem zsidó hatóságoktól vám- és adófizetési kötelezettséget csalhatunk. Azt mondja:

A csempészet megengedett, mert le van írva: Nem kell kifizetned, amivel tartozol.

A zsidók számára megengedett a tolvajlás is. De mi csak a nem zsidóktól lophatunk. A Talmud azt mondja:

A „Ne lopj” szavak a szövegben csak a zsidóktól való tolvajlásra utalnak. A nem zsidóktól lopni nem értendő.

– Az mit jelent? – kérdezte a rabbi.

– Ez azt jelenti, hogy nem lophatunk vagy csalhatunk zsidókat. De a nem zsidókat bármikor megcsalhatjuk. Ez számunkra megengedett.

A rabbi elégedett.

– Kiváló! Végezetül mondj még néhány törvényt a Talmudból.

Solly el van ragadtatva a rabbi dicséretétől. Solly azt mondja: A Talmudban ez van írva:

Csak a zsidó ember. A nem zsidó népeket nem embereknek, hanem állatoknak nevezik.

És azért, mert látjuk, hogy nem zsidók, mint az állatokat, nevezzük őket gójnak, az is megengedett számunkra, hogy bármikor hamisan tanúskodjunk a nem zsidó bíróság előtt. A Talmudban ez van írva:

A zsidónak joga van hamisan esküdni egy nem zsidó bíróság előtt. Az ilyen esküt nem kell kényszernek tekinteni. Még ha Isten nevére is esküszik egy zsidó, akkor is szabad hazudnia, és szívében megtagadhatja az esküjét, amelyet tett.

Továbbá a Sirák könyvében ez áll:

Rémíts meg minden nemzetet, ó Júda! Emeld fel kezed a nem zsidók ellen! Öblítsd ki a nem zsidók haragját egymás ellen és önts ki a haragot! Törjétek szét a fejedelmeket, akik a zsidók ellenségei.

Elég! – szól közbe a rabbi. Odamegy Sollyhoz, és kezet fog vele. Aztán azt mondja:

Remek Talmud-tanuló vagy. Igazi zsidó leszel. Mindig gondold át, mit követel tőled a Talmud. A Talmud tanításai és törvényei fontosabbak és jobban betartandók, mint az Ószövetség törvényei. A Talmud tanításai az élő zsidó isten szavai. Aki megszegi a Talmud törvényeit, halált érdemel. Egész életedben erre kell gondolnod. Ha mindig szorgalmasan követed a Talmud törvényeit, csatlakozol bibliai atyáinkhoz a zsidó mennyországban. Ámen!

*Gyilkosság, tolvajlás és hazugság
rablás, hamis tanúzás és csalás
ezek mind megengedettek a zsidóknak,
ezt minden zsidó gyerek tudja.*

*A Talmudban le van írva:
mit utálnak és mit szeretnek a zsidók,
mit gondolnak a zsidók és hogyan élnek,
mindent a Talmud rendelt el.*

Miért hagyják magukat megkeresztelni a zsidók?

A keresztség nem csinált belőle nem zsidót...

Ez a történet egy zsidó férfi és felesége megkeresztelését meséli el. A képen egy kövér, sápadt arcú férfi és egy rózsaszín púderes nő látható, akik kijönnek a templomból, mindketten nagy imakönyvet tartanak a kezükben, miközben a templomajtóban a pap búcsú áldást ad rájuk. Két német lány a háttérben kommentálja ezt a jelenetet. Megjegyzik megjelenésüket, és rámutatnak, hogy a keresztség nem számít: Ők ugyanúgy zsidók.

Anne azt mondja:

– Tudod, hogy a lányvezetőnk egyszer azt mondta nekünk: Amennyire egy négerből német lehet a keresztség által, olyannyira lehet egy zsidóból nem zsidó?

Grete dühösen a földre tapos a lábával:

– Nem értem ezeket a papokat, akik még ma is keresztelik a zsidókat. Ezzel beengedik a bűnözők tömegét az egyházakba.

Anne ezt a következtetést vonja le:

Hiszem, hogy eljön az idő, amikor a keresztények megátkozzák a papságot, aki egykor megengedte a zsidóknak, hogy belépjenek a keresztény egyházba. Mert a zsidók csak a keresztény egyházat akarják lerombolni. És elpusztítják, ha papságunk továbbra is beengedi a zsidókat. Van egy mondás:

Ha jön egy zsidó,
aki azt akarja, hogy egy pap megkeresztelje,
légy résen és vigyázz;
A zsidó mindig zsidó marad!

A keresztség egy jottányit sem segít.
Ettől nem lesz jobb a zsidó!
Ő egy ördög egész életében,
és az is marad az örökkévalóságon át!

Hogyan űztek ki egy német parasztot a házából és a tanyájáról?

Apa, ha egyszer saját tanyám lesz, egyetlen zsidó sem léphet be a házamba...

Ez a történet azt meséli el, hogy egy német parasztot egy zsidó pénzember űzött el földjéről és tanyájáról, aki uzsorás érdekeit érvényesítve tönkreteszi a parasztot, és arra kényszeríti, hogy eladja a gazdaságát. A képen a háttérben a zsidó látható, amint követelését érvényesíti, míg elől egy szomszédos paraszt és kislánya vitatkoznak a történetekről.

A kis Paul ijeszten megdöbben. Szemei haragtól csillognak. – Milyen aljas zsidó! – mondja. Aztán egy darabig hallgat. Tele utálattal a zsidóra néz. Legszívesebben összetörné a lény fején lévő vizeskancsót. De mit tehetett a kis fickó! Ez nem segítene a szomszédján.

– Atyám, ha nagy leszek, és lesz egy saját farmom, mindig a szomszédunkra fogok gondolni. És soha egyetlen zsidó sem léphet be a házamba. Felírom az ajtóra: Zsidók kitiltva! És ha bejönne egy zsidó, azonnal kidobnám!

Az atya bólint:

– Helyes, Paul! Az embernek semmi köze egy zsidóhoz. A zsidó mindig becsap minket. A zsidó mindent elvesz tőlünk, amink van. Ezt minden parasztnak meg kell jegyeznie!

– Igen – mondja a kis Paul – és mindig arra a mondásra fogok gondolni, amelyet a tanár tanított nekünk az iskolában:

A paraszt imádkozik a német Istenhez:

Ó, óvj minket a jégesőtől,
óvj meg minket a villámlástól és az árvízről,
akkor ismét jó termésünk lesz.

De ezeknél a csapásoknál rosszabb,
soha ne feledd, a zsidók!

Figyelem: Vigyázz
a vérszomjas zsidóval!

Hogyan csalnak a zsidó kereskedők?

Parasztlány, hoztam neked ma valami különlegeset. Nézd meg ezt az anyagot! Csinálhatsz belőle olyan ruhát, amitől úgy nézel ki, mint egy bárónő, mint egy grófnő, mint egy királynő...

Ez a történet bemutat egy zsidó házalót, aki rossz ruhát próbál eladni egy fiatal német parasztlánynak.

Egy fesztivál van este a faluban, amikor a zsidó megfordul a holmijával. A zsidó hízeleg a parasztasszonynak, és kitergeti a portékáját.

Mindent, amire a szíve vágyik, Levy eladó.

De a német parasztlány visszautasítja ajánlatait.

A zsidó kitart, és mutat neki néhány dolgot

... a legtisztább gyapjú. Ebből olyan ruhád lesz, hogy bárónőnek vagy hercegnőnek, királynőnek fogsz kinézni. És olcsó is, ezt megmondhatom!

De a parasztlány túl jól ismeri a zsidót.

– Nem veszek tőled semmit. – mondja, és elmegy.

A zsidó összepakol, és káromkodva elmegy. Azzal a tudattal vigasztalja magát, hogy sok más paraszt is könnyebben átverhető, mint ez. A történet így zárul:

Jaj azonban annak az asszonynak, aki hagyja, hogy magával ragadja a fecsegése. Meg fog történni vele. Mint annyi más parasztasszonnyal, miután beengedték a zsidót. Nincs menekvés. Van egy régi mondás:

A zsidó házaló
egy csaló és csábító.
Mindig hazudik,
és te – te fizeted az árát.

Sokan mentek át a malmon.
Megmenekülhetsz ezektől a csalásoktól
csak ne engedd be a zsidót,
és csak némettől vásárolj.

Hans és Else tapasztalata egy furcsa emberrel

Tessék, kölyök, van egy kis édességem a számodra. De velem kell jönnöd...

Ebben a történetben egy zsidó kisgyerekeket próbál otthonába csábítani, karamellát adva nekik. A kislány megmenti nővérét azzal, hogy hívja a rendőrséget.

Else kezdetben sok édességet kap.

Hans megkérdezi, honnan vannak.

Egy idegen embertől kaptam őket. De ne mondd el anyának! A férfi szigorúan megtiltotta, hogy ezt tegyem!

Hans kíváncsi. Megbeszéljük, hogy együtt mennek. A „férfi” azt akarja, hogy vele menjenek.

Hans habozik. Hans erre gondolt:

Mit akar tőlünk a férfi? Miért menjünk vele?

Hirtelen hatalmas félelem keríti hatalmába.

– Te zsidó vagy! sír, és megragadja a nővérét, olyan gyorsan elszalad, ahogy a lábai bírják. Az utca sarkán találkozik egy rendőrrel. Hans gyorsan elmeséli a történetét. A rendőr felszáll a motorjára, és hamarosan utoléri az idegen férfit. Megbilincselte és börtönbe viszi.

Otthon utólag nagy az öröm. A rendőrség dicséri Hansot, mert bátor fiú. Édesanyja egy nagy darab csokoládét ad neki, miközben a következő mondást tanítja neki:

Egy ördög járja át a földet,
a zsidó, akit mindannyian ismerünk,
mint népgyilkost és a fajok
beszennyezőjét, a gyermekek rémét minden országban!

Tönkre akarja tenni a fiatalokat.
Azt akarja, hogy minden nép kihaljjon.
Ne legyen közöd egy zsidóhoz se,
akkor boldog és vidám leszel!

Inge látogatása egy zsidó orvosnál

Két bűnöző szem villant a szemüveg mögött, és a kövér ajkak vigyorogtak.

Inge beteg. Napok óta enyhe láza és fejfájása van. De Inge nem akart orvoshoz menni.

– Miért kell ilyen aprósággal orvoshoz menni? – mondta újra és újra, amikor az anyja javasolta. Végül anyja ragaszkodott hozzá.

Mars! Menj Dr. Bernsteinhez, és hagyd, hogy megvizsgáljon! – parancsolta az anyja.

Miért Dr. Bernstein? Ő egy zsidó! És egyetlen igazi német lány sem megy zsidóhoz. – válaszolta Inge.

Az anyja nevetett.

Ne beszélj hülyeségeket! A zsidó orvosokkal minden rendben. Mindig hülyeségeket fecsegnek róla a BDM [Német Lányok Ligája] találkozótokon. Mit tudnak ezek a lányok erről?

Inge tiltakozott.

Anyá, mondhatod, amit akarsz, de nem rágalmazhatod a BDM-et. Tudnod kell, hogy mi, BDM lányok jobban értjük a zsidókérdést, mint sok szülő. Vezetőnk szinte minden héten tart egy rövid előadást a zsidókról. Nemrég azt mondta: „Egy német nem mehet zsidó orvoshoz! Főleg egy német lány! Mert a zsidók el akarják pusztítani a német népet. Sok lány, aki zsidó orvoshoz ment gyógyulásért, ehelyett betegséget és szegényt talált! Ezt mondta a vezetőnk, anyá. És igaza van!

Az anyja türelmetlenné vált.

Mindig azt hiszed, többet tudsz, mint a felnőttek. Amit mondtál, egyszerűen nem igaz. Nézd, Inge. Jól ismerem Dr. Bernsteint. Jó orvos.

De ő zsidó! És a zsidók a mi halálos ellenségeink. – válaszolta Inge.

Az anyja most nagyon dühös lett.

– Elég volt, te szemtelen gyerek! Menj azonnal Dr. Bernsteinhez! Ha nem, megtanítalak engedelmessé válni!

Az anyja felsikoltott, és felemelte a kezét.

Inge nem akart engedetlen lenni, ezért elment. Elment a zsidó orvoshoz, Bernsteinhez!

Inge a zsidó orvos várótermében ül. Sokáig kellett várnia. Átlapozza az asztalon lévő folyóiratokat. De túlságosan ideges ahhoz, hogy néhány mondatnál többet tudjon elolvasni. Újra és újra visszagondol az anyjával folytatott beszélgetésre. És újra és újra felidézi BDM vezetőjének figyelmeztetését: *Egy német nem mehet zsidó orvoshoz! Főleg egy német lány! Sok lány, aki zsidó orvoshoz ment gyógyulásért, ehelyett betegséget és szegényt talált!*

Amikor Inge belépett a váróterembe, furcsa élményben volt része. Az orvos vizsgálószobájából sírás hallatszott. Egy lány hangját hallotta:

Doktor! Doktor! Hagyjon békén!

Aztán meghallotta egy férfi gúnyos nevetését. Aztán hirtelen minden elhallgatott. Inge lélegzetvisszafojtva hallgatta.

– Mit jelent ez az egész? – kérdezte magában, és a szíve hevesebben vert. Ismét eszébe jutottak BDM-vezetőjének figyelmeztetései.

Inge már egy órája vár. Ismét előveszi a magazinokat, és olvasni próbál. Aztán kinyílik az ajtó. Inge felnéz. Megjelenik a zsidó. Inge szájából kiáltás hallatszik. Rémtünetben elejti az újságot. Rémtüneten felpattan. Szeme a zsidó orvos arcába mered. És ez az arc az ördög arca. Ennek az ördögi arcnak a közepén egy hatalmas görbe orr ül. A szemüveg mögött két bűnöző szem csillant meg. És vigyor fut végig a kiálló ajkakon. Egy vigyor, amely azt akarja mondani: Most végre nálam vagy, német kislány!

A zsidó odamegy hozzá. Kövér ujjai megragadják őt. De most Inge feleszmélt. Mielőtt a zsidó megragadhatná, megüti a zsidó orvos kövér arcát. Aztán egy ugrás az ajtóhoz. Inge lélegzetvisszafojtva rohan le a lépcsőn. Lélegzetvisszafojtva kirohan a zsidó házból.

Sírva tér haza. Anyja megdöbbenve látja gyermekét.

– Az isten szerelmére, Inge! Mi történt?

Hosszú időbe telik, mire a gyerek bármit is tud mondani. Végül Inge elmeséli tapasztalatait a zsidó orvossal. Az anyja rémtüneten hallgatja. És amikor Inge befejezi a történetét, anyja szégyenkezve lehajtja a fejét.

– Inge, nem kellett volna zsidó orvoshoz küldenem téged. Amikor elmentél, megbántam. Nem tudtam megnyugodni. Vissza akartalak hívni. Hirtelen arra gyanakodtam, hogy igazad van. Gyanítottam, hogy történik veled valami. De minden rendben volt, hála Istennek!

Anyja felnyög, és próbálja leplezni a könnyeit.

Inge lassan megnyugszik. Megint nevet. Anya, sokat tettél értem. Köszönöm. De meg kell ígérem valamit: a BDM-ről. . .

Az anyja nem engedi, hogy befejezze.

– Tudom, mit akarsz mondani, Inge. Ígérem. Azt tapasztalom, hogy még tőletek is lehet tanulni, gyerekektől.

Inge bólint.

– Igazad van, anya. Mi, BDM lányok, tudjuk, mit akarunk, még ha nem is mindig értenek meg minket. Anya, sok mondást tanítottál már. Ma szeretnék adni neked egyet, amit tanulhatsz. És Inge lassan és jelentőségteljesen mondja:

Az ördög, ő
küldte a zsidó orvost Németországba.
Mint egy ördög, beszennyezi
a német nőt, Németország becsületét.

A német nép nem lesz egészséges,
hacsak nem találják meg hamarosan az utat a
német gyógyuláshoz, a német utakat,
a német orvosokhoz a jövőben.

Hogy bánik a zsidó a házi segítővel?

Egy férfi várt rám az állomáson. Megbillentette a kalapját, és nagyon barátságos volt velem. De rögtön tudtam, hogy zsidó...

Ez a történet a 23 éves Rosáról szól, aki egy bécsi zsidó ügynökség segítségével lett háztartási alkalmazott. Négy hétig a szülők semmit sem hallottak róla. Nyugtalanok voltak. Végül egy levél érkezik

Rosától, amelyben elmondja, hogy "adták át" és milyen tapasztalatai vannak, és hogy jutott el végül egy angliai zsidó otthonba a Jewish Agencyn keresztül. Angliában:

Már megint zsidók voltak. Csak kis fizetést kaptam, és kora reggeltől késő estig dolgoznom kellett. Szinte nem volt mit ennem. A zsidók úgy bántak velem, mintha egy kutya lennék. Állandóan sértegettek.

A levél azt is elmondja, hogy mentette meg egy jó német üzletember felesége, aki Londonba látogatott.

Megmentettek a rabszolgaságból. Még retúrjegyet is vettek nekem.

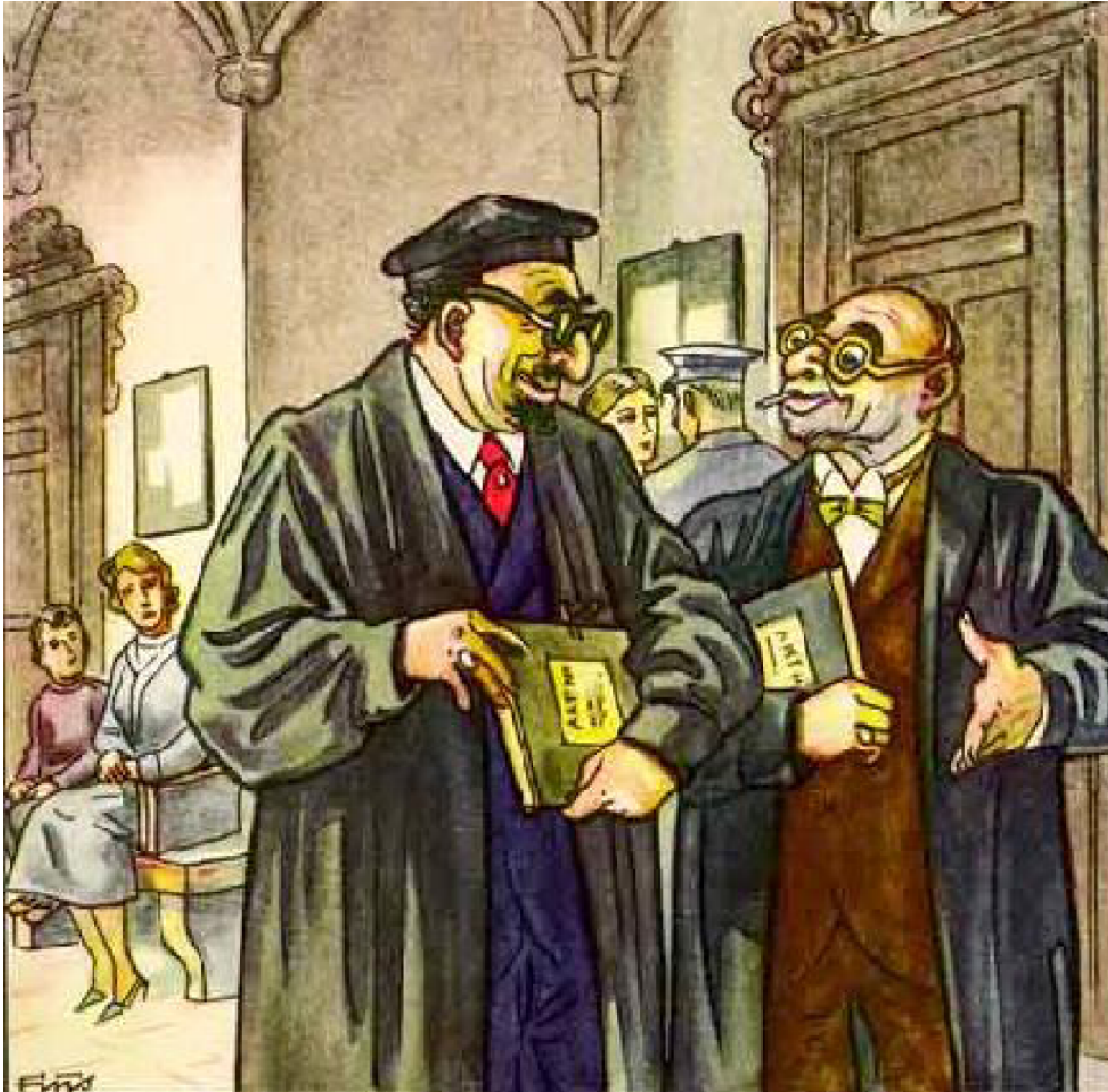
Rosa a következő következtetést vonja le:

A zsidó egy ördög. Gyűlölni fogom őt, amíg élek. És mindig eszembe jut a tegnap hallott mondás:

Német nő, kicsi vagy nagy,
a zsidó egyszerűen gójnak hív.
Gyűlöl, megront,
rosszabbul bánik veled, mint a marhákkal.

Ha egy lány tisztán akarja tartani magát,
kerülje a zsidókat!
Ha jót akar tenni az élet harcában,
ne legyen kapcsolata a zsidókkal!

Hogy csaptak be két nőt a zsidó ügyvédek?

Nos, Morgenthau kolléga, jó üzletet csináltunk ma. – Remek, Silberstein kolléga. Elvettük a szép pénzt a két gój nőtől, és a saját zsebünkbe tehetjük.

Ez a történet azt meséli el, hogy egy zsidó ügyvéd két német nőnek, a panaszosnak és a vádlottnak ugyanazokat az ígéreteket teszi, mindkettőtől díjat szed. A Bíróság ítélete így hangzik: Mindkét nő bűnös. Mindkettőnek fizetnie kell.

A bírósági eljárás után a két zsidó ügyvéd, akik így intézték az ügyet, gratulál egymásnak a jó üzlethez:

Most összegyűjtöttük a két gój pénzt, és a zsákunkba tehetjük!

A két német nő felismeri, hogy becsapták űket, kibékülnek egymással, és az élményt figyelmeztetésnek veszik, hogy soha többé ne veszekedjenek.

Soha többé ne menjek zsidó ügyvédekhez.

Egész életünkben emlékezni fogunk erre a mondásra:

A zsidó ügyvédnek
nincs igazságérzete.
Csak a pénz
miatt áll bíróság elé .

Akár bátor és jó emberek,
kikopnak-e és elvéreznek,
teljesen hidegen hagyja a zsidót.
Soha ne menj zsidó ügyvédhez.

Hogy kínozzák a zsidók az állatokat?

Az állat ismét a földre esett. Lassan meghalt. A zsidók körbe álltak és nevettek.

Ebben a történetben két fiú, Kurt és Otto elmennek egy zsidó vágóhídra, elbújnak, ahol nézhetik, ahogy a zsidók tehenet ölnek. Leírják a tehen rögzítésének folyamatát és a műveletet, az érzéketlen brutalitást és

a kárörömöt a zsidó mészárosok részéről. Négy zsidó fogja le a tehenet, a rabbi jön késsel és elvágja a tehen nyakát, lassan elvérzik.

A zsidók ott állnak és nevetnek.

Otto a végén így szól:

– Kurt, most már hiszek neked. A zsidók a leggonoszabb emberek a világon.

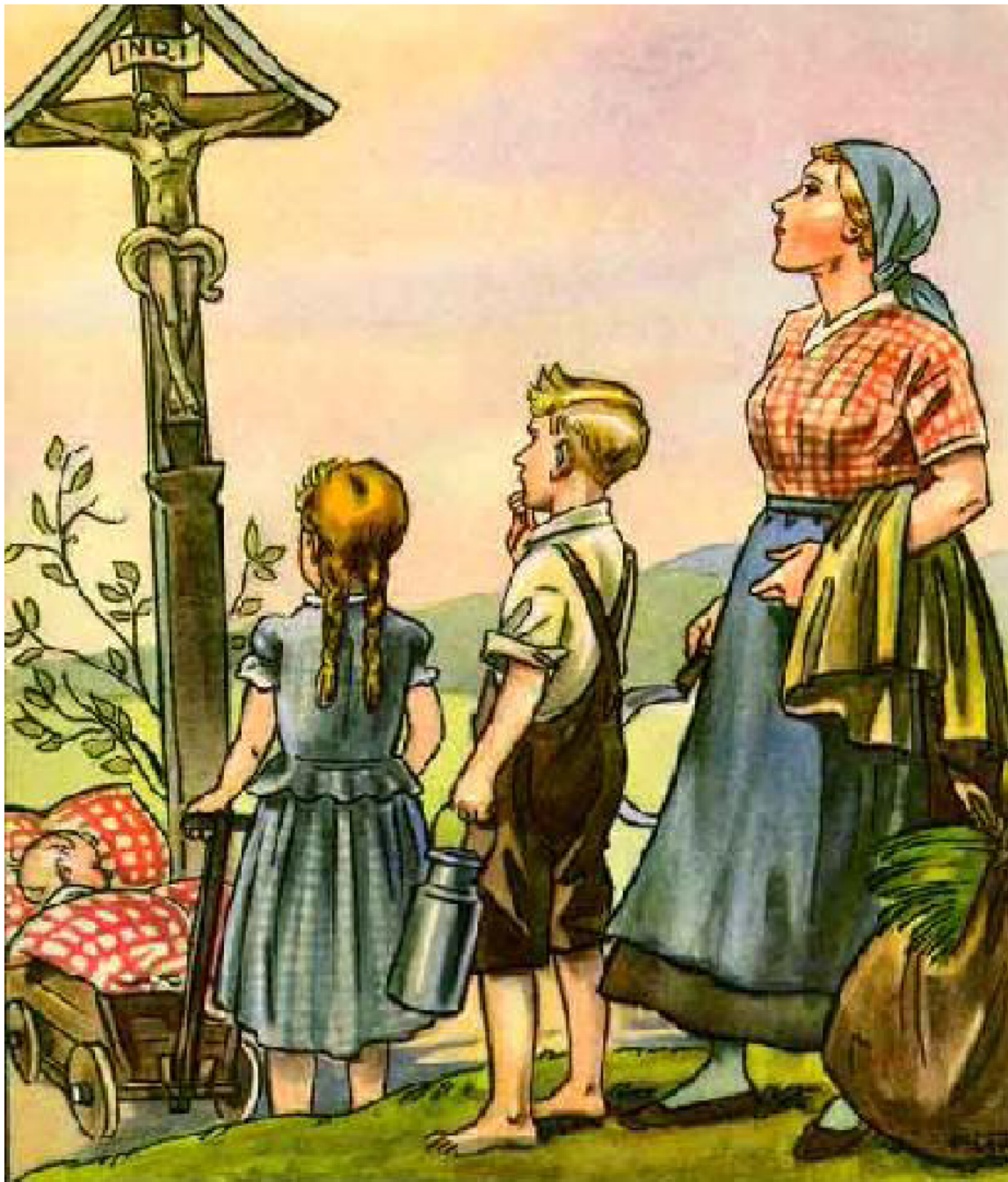
Kurt válaszol:

Igen, a zsidók gyilkos nép. Ugyanazzal a brutalitással és vérvággal, amellyel állatokat ölnek, embereket is megölnek. Hallottál már a rituális gyilkosságokról? Ilyen alkalmakkor a zsidók fiúkat és lányokat, férfiakat és nőket ölnek meg. A zsidók kezdettől fogva gyilkosok. Ők ördögök emberi formában. Van egy mondás:

Harag, irigység, gyűlölet, düh,
a zsidó vérében van,
minden nép iránt a földön,
akik nem tartoznak a „kiválasztottakhoz.”

Állatokat és embereket öl,
vérszomja nem ismer határokat.
A világ csak akkor tud talpra állni,
ha megszabadul a zsidótól.

Amit Krisztus mondott a zsidókról

Amikor keresztet látsz, emlékezz a zsidók iszonyatos gyilkosságára a Golgotán...

Egy mezei munkáról hazatérő paraszt anya három gyermekével megáll egy útszéli Krisztus előtt. Az anya a zsidók gonoszságáról beszél nekik.

A keresztre mutat, amely az út mellett áll:

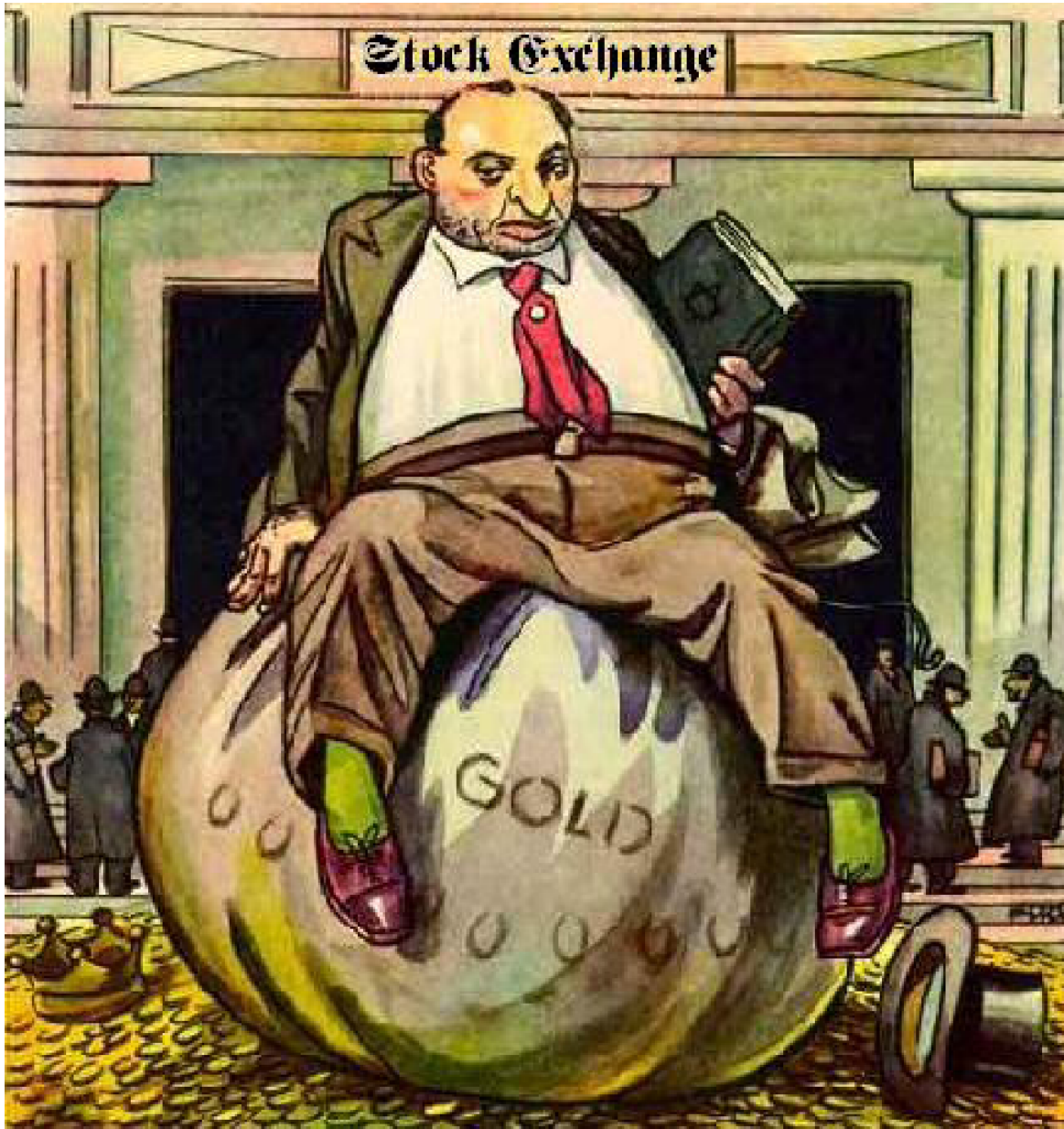
Gyerekek, nézzetek oda! A kereszten függő ember minden idők zsidóságának egyik legnagyobb ellensége volt. Ismerte a zsidókat minden romlottságukban és aljasságukban. Egyszer ostorral űzte ki a zsidókat, mert az egyházban folytatták pénzügyeiket. A zsidókat kezdettől fogva embergyilkosoknak nevezte. Ezzel azt akarta mondani, hogy a zsidók minden időkben gyilkosok voltak. Tovább mondta a zsidóknak: **A ti apátok az ördög!** Tudjátok, gyerekek, mit jelent ez? Ez azt jelenti, hogy a zsidók az ördögtől származnak. És mivel az ördögtől származnak, csak ördöggént élhetnek. Tehát egyik bűncselekményt a másik után követik el.

A gyerekek elgondolkodva nézik a keresztet. Az anya így folytatja:

Mivel ez az ember ismerte a zsidókat, mert az igazságot hirdette a világnak, meg kellett halnia. Ezért a zsidók megölték Őt. Szögeket vertek a kezébe és a lábába, és hagyták, hogy lassan vérezzen. A zsidók ilyen szörnyű módon álltak bosszút. És hasonló módon sok mást is megöltek, akiknek volt bátorságuk elmondani az igazat a zsidókról. Mindig emlékezzetek ezekre, gyerekek. Amikor a keresztet látjátok, gondoljatok a zsidók által elkövetett szörnyű gyilkosságra a Golgotán. Ne feledjétek, hogy a zsidók az ördög gyermekei és embergyilkosok. Emlékezzetek a mondásra:

Amióta zsidók vannak a földön
azóta vannak ellenségeik.
Kioltották életét és véréit,
Ő akkor feláldozta saját véréit,
hogy a világ megismerje az ördögöt,
és ne zuhanjon a romlásba;
Hogy a világ hamarosan megszabaduljon
a zsidó rabságtól.

A pénz a zsidók istene

A zsidók istene a pénz. Hogy pénzt keressen, a legnagyobb bűnököt követi el. Addig nem nyugszik, amíg egy hatalmas pénzeszsákon nem ül, amíg a pénz királya nem lesz.

Liselotte estefelé kinéz a nyaraló ablakán, és édesanyjával arról beszélget, hogy az apjának milyen keményen kell dolgoznia. Azt mondja:

Tudod anya, mit kívánok néha? Szeretnék gazdag lenni. Nagyon gazdag! És a pénzemmel boldoggá tenném az embereket. Szeretnék segíteni a szegényeken!

Beszélgetnek tovább. Liselotte megkérdezi:

Mondd, anyám, hogy lehet az, hogy a zsidók ilyen gazdagok? A tanárunk azt mondta nekünk az iskolában, hogy a világon több ezer zsidó milliomos van. És a zsidók mégsem dolgoznak. A nem zsidóknak kell dolgozniuk. A zsidó csak kereskedik. De nem lehet valakiből milliomos úgy, hogy papírral, csontokkal, régi ruhákkal és bútorokkal kereskedik!

Az anya elmagyarázza, hogyan kell csinálni.

A zsidó meglehetősen közömbös, amikor a megcsalt nem zsidó éheznek. A zsidóknak nincs szánalma. Egy dologra törekednek: — a pénzre. Nem érdekli Őket, hogyan kapják meg.

Liselotte megkérdezi, hogyan viselkedhetnek ilyen aljas módon.

Az anya válaszol:

– Gyermekem, egy dolgot fel kell ismerned. A zsidó nem olyan ember, mint mi. A zsidó egy ördög. És egy ördögnek nincs becsületérzése. Az ördög csak aljassággal és bűnözéssel foglalkozik. Olvastad a Bibliádat, Liselotte. Ott az áll, hogy a zsidó isten egyszer azt mondta a zsidóknak: "Egyétek fel a föld népét!" Tudod hogy ez mit jelent? Ez azt jelenti, hogy a zsidónak el kell pusztítania az összes többi népet. Vérezniük kell, és ki kell használni Őket, amíg meg nem halnak. Ez az, amit jelent.

Liselotte megpróbálja megérteni ezeket a dolgokat.

Az anya így folytatja:

– Igen, gyermekem, ez a zsidó! A zsidók istene arany. Nincs olyan bűn, amit ne követne el, hogy megszerezze. Addig nincs pihenése, amíg le nem ül egy aranyzsák tetejére. Addig nincs pihenése, amíg pénzkirály nem lesz. És ezzel a pénzzel mindannyiunkat rabszolgájává tesz, és elpusztít. Ezzel a pénzzel igyekszik uralni az egész világot. Mindaz, amit a következő mondás tartalmaz:

A zsidónak csak egy ideálja van ezen a világon;

Ez: pénz, pénz, pénz!

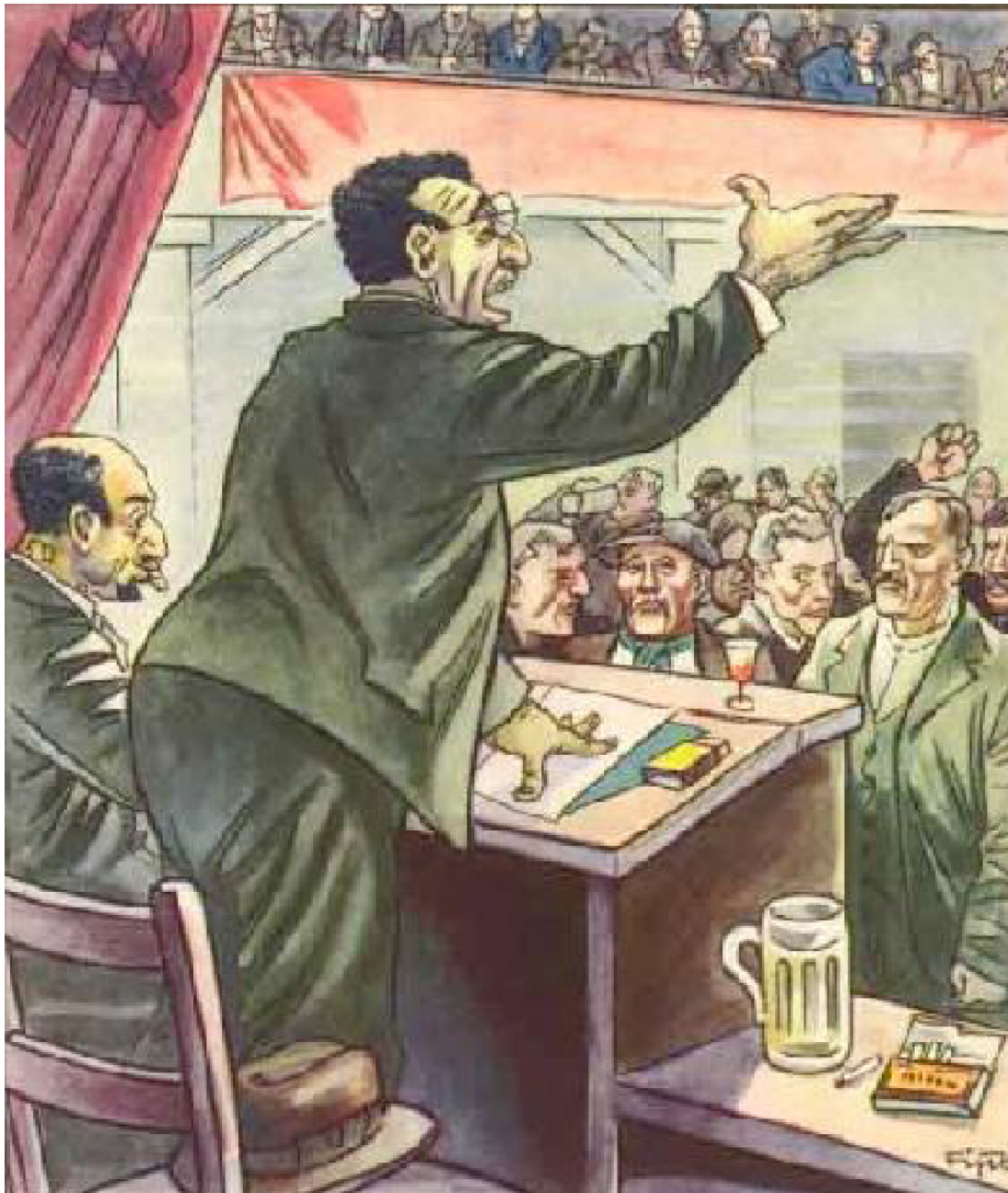
Mindenféle trükk és eszköz segítségével,
hogy mérhetetlenül gazdaggá tegye magát.

Mit érdekli ha megvetik és lenézik!

A pénz volt és az ő istene!

A pénzen keresztül azt reméli, hogy uralkodhat felettünk,
és megszerezheti a világ uralmát.

Hogy lett a munkás Hartmann nemzetiszocialista?

A zsidó azt kiáltja: Füttyülünk Németországra... A lényeg, hogy nekünk jól menjenek a dolgok...

Ez a történet azt meséli el, hogy egy tisztességes német munkás, miután meghallgatta egy zsidó szónok beszédét egy kommunista gyűlésen, undorodva elfordul és csatlakozik Herr Hitler nemzetiszocialistáihoz.

A Hitlerjugend csavargásra készül. Útközben találkoznak Hartmann munkással, és meghívják, hogy meséljen nekik. Hartmann munkás elmondja, hogyan lett kommunista évekket ezelőtt munkanélküliként. Leírja a kommunista gyűléseket. Egy nap észreveszi, hogy a vezetők zsidók.

És mivel az egyik zsidó mindig Oroszországról beszélt, és mindig azt mondta, hogy ott a legjobb, dühös lettem, és félbeszakítottam: Miért beszélsz mindig Oroszországról? Német munkások vagyunk! Igen, németek vagyunk. Németországról akarunk hallani valamit, nem Oroszországról!

Elmeséli, hogy a beszélő félelmetesen dühös lett, és végül felkiáltott:

Fütyülünk Németországra! A lényeg, hogy nekünk jól menjenek a dolgok!

Most már eleget tudtam. Nekünk, munkásoknak kellene a haza árulóivá válnunk. Együtt kellene működnünk a zsidókkal Németország tönkretételéért. Nem lennék a hazaáruló. Nem, soha! Hátat fordítottam a zsidóknak, és elhagytam az gyűlést. Három másik jött velem. Azon az éjszakán nem tudtam aludni. De aztán tudtam, mit kell tennem. Kiléptem a kommunista pártból. Később megtaláltam az utat Adolf Hitlerhez. És azt mondom neked: amíg élek, Hitlerrel maradok. Ismerem a zsidókat. Mindig arra a dalra fogok gondolni, amelyet mi, munkások énekeltünk:

Ha egy nép erős akar lenni,
szilárdan össze kell tartania.
Mert a sztrájkok, a felfordulások és az osztályharc
egy nép romlása.

Ezt elég gyakran tanították a világnak
az évszázadok során,
hogy az örök béke csak akkor jön el,
ha megszabadulunk a zsidóktól.

Vannak tisztességes zsidók?

Az emberek mindig azt mondják, hogy mi, zsidók becsapunk másokat, hazudunk és becsapunk. Egy szó sem igaz belőle. Mi, zsidók vagyunk a világ legtisztességesebb népe.

Négy német ül és beszélgetnek egy nyilvános házban. Az egyik egy zsidó, Salomon, aki azt mondja a többieknek, hogy a zsidók a legtisztességesebb emberek.

Zimmermann nem hiszi, és idézi a zsidó zsványok eseteit, akikkel találkozott.

A zsidó elbizonytalanodik, és így keresi a kiutat:

– Na jó, de ezek kivételek!

A paraszt csatlakozik a beszélgetéshez, és támogatja Zimmermant.

Salomon dühös lesz. Kifizette a sört, és még mindig ilyen beszédet kell hallgatnia.

– Sok hülyeséget beszélsz! kiáltja: de a tisztességes zsidókról egy szót sem. És rengeteg tisztességes zsidó van. Én nem vagyok egy? Nem voltam katona a fronton? Nem védtem a hazát? Nem fizettem a sörötökért, ti szemtelen teremtmények, ostoba gojok?

Csend van a szobában. Ekkor a munkás felkel, aki keveset mondott, és egy érmét dob a zsidónak.

– Vége, Salomon. Itt van a pénzed. Nem fogsz fizetni helyettünk. De most meglesz az igazság! Te hazug! Soha nem hallottál golyót. Nélkülözhetetlen voltál, és otthon maradtál, nyereszkedéssel, majd a vörösökkel kiáltottad, hogy "Le Németországgal!" – "Éljen a világforradalom!" És most tisztességes zsidó vagy? Egy kicsit se! Nincsenek tisztességes zsidók.

Salomon felveszi a kalapját, és elszalad, mint az ördög a nyilvános házból. Mindenki nevet.

– Milyen kár, hogy elment! – mondja a házigazda. Szerettem volna megismételni neki a következőt:

Olyan gyakran halljuk a mesét,
ilyen és olyan bátrak voltak.
Hogyan adta a pénzét a szegényeknek
és angyal volt a világon.

A zsidó, mint egy tiszta angyal?
Ez biztos mese!
Ki talál ki ilyeneket?
Maga a zsidó teszi ezt!

A zsidókérdés megoldása nélkül nincs üdvösség az emberiség számára

"Aki a zsidók ellen harcol, az az ördög ellen küzd." -- Julius Streicher.

A Hitler Ifjúsági Szervezet (Jungvolk) Pimpf-jei büszkék fekete egyenruhájukra. „Mi vagyunk az igazi Hitler-emberek” – mondják a Pimpf-ek. Bár a „férfiak” kissé túlzásba esnek, egy dologban igazuk van: a Pimpf-ek életben és halálban hűek a Führerhez.

A Pimpf-ek – ebben a befejező történetben – egymás között beszélgetnek. A Nemzetiszocialista Párt egyik müncheni felvonulását írja le, november 9-én.

A Führer mellett ott volt Göring tábornok, aki korábban súlyosan megsebesült a Feldernnhalle-nál. Láttam Dr. Goebbelts birodalmi minisztert, Fricket, Rustot és Rosenberg birodalmi vezért, Amannt, Schwarzot, a birodalmi ifjúsági vezetőnket, Schirachot és sok más régi kampányost. A Führer előtt vitték a Vértászlót, amelyet 1923 november 9-én szenteltek fel. A Vértászló előtt pedig egy ember vonult, aki 1923-ban is az elején és a közelében volt: Julius Streicher.

Egy másik Pimpf azt mondja:

Jól ismerjük őt. Ő a zsidók ellensége. Ezért gyűlöli őt minden zsidó.

Igazad van! – mondja egy másik. A zsidók csak azokat gyűlölik és sértegetik, akiktől a legjobban félnek. És félnek Streichertől.

Egy másik, eddig hallgatott Pimpf egy plakátra hívja fel a figyelmet, amelyen ez áll:
Julius Streicher a Népcszarnokban arról beszél, hogy „A zsidók a mi végzetünk!” (Szerencsétlenségünk)

– Menjünk! – mondja Konrad. – Olyan régóta szerettem volna hallani őt.

Erich azt mondja: Egyszer hallottam őt egy találkozón két évvel ezelőtt.

– Mesélj róla! sír a másik két Pimpf.

Erich így mesél: A gyűlés zsúfolásig telt. Több ezer ember volt ott. Streicher először a harcok éveiről és a Hitler-Birodalom nagyszerű eredményeiről beszélt. Aztán eljutott a zsidókérdéshez. Amit mondott, olyan világos és egyszerű volt, hogy még mi, fiatalok is megértettük. Példáját mindig a saját életéből vette. Egyszer nagyon vicces volt és viccelődött, úgy, hogy mindannyiunknak nevetnünk kellett. Aztán mélyen elkomolyodott, és olyan csend volt a szobában, hogy hallani lehetett egy gombostű leesését. A zsidókról és lázadó bűneikről beszélt. Arról beszélt, milyen nagy veszélyt jelentenek a zsidók az egész világra.

A zsidókérdés megoldása nélkül nincs üdvösség az emberiségnek!

Ezt mondta nekünk. Mindannyian megértettük. És amikor a végén éljent kiáltott a győzelemért és a Führerért, viharos lelkesedés támadt iránta. Streicher két órán keresztül beszélt. Számunkra csak néhány percnak tűnt.

Igen, kedves barátaim! Mindig arra a gyűlésre fogok gondolni. És soha nem felejttem el a beszélő kórust, amelyet az összejövetel végén hallottunk:

Németországból, amelyet Hitler alkotott, az egész világhoz szólt: Szabaduljatok meg a zsidó kéztől, és mentsétek meg a népet és a hazát!

A világ Júda láncában ébred,
egyedül Németország tudja megmenteni!
A német eszmén és a német léten keresztül
egy napon az egész világ felszabadul.

Éljen a győzelem!

Epilógus

Nem akármilyen könyvet tart a kezében a kedves Olvasó.

Der Giftpilz. 1938-ban adták ki a náci Németországban.

A kiadó a nürnbergi Der Stürmer volt, ami 1945 februárjában megszűnt.

Julius Streicher könyve, amit Ernst Heimer írt és Philipp Rupprecht illusztrált.

A könyv a német gyerekeknek készült.

A cím arra utal, hogy a zsidót épp annyira nehéz megkülönböztetni a nem zsidótól, mint ahogy az ehető gombát a mérges gombától.

A könyv figyelmezteti kis olvasóit, milyen veszélyt jelenthet egy zsidó.

60.000 példányt adtak ki, de a háború után alig maradt belőle. Napjainkra kuriózzummá vált.

Számos országban betiltották, sőt, egyes országokban még a birtoklása is illegális.

Magyar nyelven eddig nem került kiadásra.

Julius Streichert emberiség ellen elkövetett bűncselekmények miatt kötél általi halálra ítélték, amit 1946. október 16-án végre is hajtottak. Hamvait, más háborús főbűnösökhöz hasonlóan az Isar folyóba szórták. A tárgyalásán a der Giftpilz-et is felhasználták ellene.

Philipp Rupprechtet 1945-ben bíróság elé állították, és tíz év kényszermunkára ítélték. 1950. október 23-án szabadult az eichstätti börtönből. Haláláig Münchenben élt, festőként és dekoratőrként dolgozott. 1975. április 4-én halt meg Münchenben.

Ernst Heimert a háború után három és fél évre internálták és egy életre eltiltották a tanítástól. 1974. július 29-én halt meg Altöttingben, Bajorországban.